

Να πως μπορούμε να ανατρέψουμε την επίθεση

10.01.12

Η συνολική θέση κατά της ΕΕ αποτελεί «Λυδία λίθο» για κάθε αριστερή δύναμη

Άρθρο-ομιλία του σ. Δημήτρη Δεσύλλα, μέλος της Π.Ε. του ΝΑΡ και περιφερειακού συμβούλου Δυτικής Ελλάδας της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, πρώην ευρωβουλευτή.

Οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Ε.Ε. για το «Δημοσιονομικό Σύμφωνο» (2ο πολύ χειρότερο Μάαστριχτ), όχι μόνο δεν αντιμετωπίζουν την κρίση και τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, αντίθετα, τους οξύνουν, τους ανεβάζουν σε ανώτερο επίπεδο (προοίμιο το βρετανικό βέτο). Συγκροτούν μια αντιδραστική «τομή βάθους» στη μέχρι τώρα καπιταλιστική - ιμπεριαλιστική ολοκλήρωση της Ε.Ε. Τομή, που στην πράξη φέρνει σ' όλη την Ευρώπη: «Κινεζοποίηση» - «Βουλγαροποίηση» μισθών και εργασιακών σχέσεων, «Γερμανοποίηση» των συντάξεων (σύνταξη στα 67 ή και αργότερα, με βάση το «προσδόκιμο θανάτου»), «Δανοποίηση» του Φ.Π.Α. (25% σε όλα τα αγαθά και υπηρεσίες), «Ιρλανδοποίηση» της φοροασυλίας του κεφαλαίου (συντελεστής φορολογίας κεφαλαίου στο 12,5% αντί 16% στην Ελλάδα - πραγματικός συντελεστής - και 32% μ.ό. στην Ε.Ε.), ραγδαία υποτίμηση - ιδιωτικοποίηση - τεχνοκρατικοποίηση της πολιτικής και κυβερνητικής εκπροσώπησης αλλά «Ελληνικά» και «Ιταλικά» (Παπαδήμος, Μόντι)!

Όλα αυτά συγκροτούν την αστική απάντηση του δυτικο-ευρωπαϊκού και ελληνικού κεφαλαίου στη βαθιά και δομική, ιστορικών διαστάσεων, διεθνή καπιταλιστική κρίση. Κρίση που όχι μόνο δεν ξεπερνιέται (παρά τα πολλά τρις δολάρια και ευρώ στις τράπεζες) αλλά εξαπλώνεται και κλιμακώνεται. Κρίση, που στην ΕΕ συνολικά έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις και στις περιφερειακές χώρες - μέλη της, όπως είναι η Ελλάδα, οξύτερες μορφές, λόγω του ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα της ΕΕ, της ανισομετρίας και των ανταγωνισμών (εντός και εκτός ΕΕ) και της ληστρικής φύσης του ευρώ, πραγματικού Καιάδα για τα λαϊκά δικαιώματα. Ήδη στη Γερμανία 7,5 εκ. εργαζόμενοι αμείβονται με λιγότερα από 400 ευρώ/μήνα, ενώ στην Ελλάδα 60.000 Έλληνες (0,5% του πληθυσμού) κατέχουν 300 δισ. ευρώ κινητή περιουσία και 740 δισ. ευρώ ακίνητη περιουσία σε 4.000 υπεράκτιες (οφ σορ) εταιρείες, ενώ οι καταθέσεις Ελλήνων στις ξένες τράπεζες φτάνουν τα 600 δισ. ευρώ. Δείγμα των ταξικών ανισοτήτων που έφερε το ευρώ.

Η μετατροπή της νομισματικής και σε δημοσιονομική ενοποίηση της ΕΕ, διαλύει και τις τελευταίες φιλο-ΕΕ αυταπάτες περί «μεταρρύθμισης» ή «επανάδρασης» της ΕΕ! Συνδέει βαθύτερα το «έξω από το ευρώ» με το «έξω από την Ε.Ε.». Η πάλη για ανυπακοή, ρήξη και αντικαπιταλιστική αποδέσμευση της Ελλάδας και κάθε χώρας αποτελεί άμεσα όρο για την επιβίωση του λαού. Αποτελεί διεθνιστική συμβολή στη διάλυση της ΕΕ, αλλά και δρόμο προσέγγισης της επανάστασης. Για μια άλλη, αντικαπιταλιστική διεθνοποίηση και συνεργασία των λαών, με προοπτική την εθελοντική συνένωση και συγχώνευση όλων των εθνών στην κομμουνιστική κοινωνία. Η συνολική θέση κατά της ΕΕ, επομένως, αποτελεί «Λυδία λίθο» για κάθε αριστερή δύναμη! Ιδιαίτερα τώρα, που διευρύνεται στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη, η λαϊκή οργή και αγανάκτηση κατά της ΕΕ. Γι' αυτό πρέπει να αποκρούσουμε πειστικά την τρομοκρατία, του Παπαδήμου και των ΜΜΕ, ότι τάχα, έξω από το ευρώ και την ΕΕ θα ζούμε με προβιές και θα πυρηνόμαστε γύρω απ' τις φωτιές (ότι θα γίνουμε Αλβανία κ.α.). Γι' αυτό πρέπει να πουν τη γνώμη τους οι εργαζόμενοι και οι λαοί για ζητήματα της ΕΕ με δημοψηφίσματα και κυρίως με τους αγώνες τους. Γιατί όπου ρωτήθηκαν είπαν «όχι» στα δημοψηφίσματα. (Οι Νορβηγοί είπαν δύο φορές «όχι» στην ένταξη στην ΕΕ, οι Δανοί δύο «όχι», το 1992 στο Μάαστριχτ και το 2000 στο Ευρώ, οι Ιρλανδοί 2 «όχι», στη Νίκαια και στη Λισαβόνα, οι Γάλλοι και οι Ολλανδοί όχι στο Ευρωσύνταγμα το 2005 και

το πέταξαν στα ευρω-σκουπίδια, οι Κύπριοι «όχι» στο Σχέδιο Ανάν κ.α.)

Στο νέο σκηνικό της ταξικής πάλης που διαμορφώνεται, στη νέα κανιβαλική αντεργατική - αντιλαϊκή επίθεση που επέρχεται και στις πολιτικές εξελίξεις που επιταχύνονται, καλούμαστε να συμβάλουμε σε τρία μεγάλα ζητούμενα των εργαζομένων, της συγκυρίας, της εποχής μας!

Πρώτο: Άμεσα και κυρίως, σε ένα μεγάλο, ενωτικό και νικηφόρο, πανεργατικό - παλλαϊκό αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής της επίθεσης, της συγκυβέρνησης του μαύρου μνημονιακού μετώπου, κάθε κυβέρνησης που θα διαχειριστεί την επίθεση.

Θεμέλια του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής είναι πρώτο η ταξική αγωνιστική ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος (ενάντια στον υποταγμένο συνδικαλισμό ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ κ.ά.) και δεύτερο η έμπρακτη προώθηση της ενότητας της εργατικής τάξης (ενάντια στην πολυδιάσπαση και τον κατακερματισμό, την αποπολιτικοποίηση και τον αποσυντονισμό), το συντεχνιασμό και τον κοινωνικό αυτοματισμό).

Καρδιά και βηματοδότης του αγωνιστικού μετώπου είναι η κοινή δράση της Αριστεράς μέσα στο μαζικό λαϊκό κίνημα (ενάντια στον αδιέξοδο και καταστροφικό ενδοαριστερό εμφύλιο, που εμποδίζει σοβαρά την ανατροπή της επίθεσης και που γι' αυτό ακριβώς τον αναζωπυρώνουν τα αστικά κέντρα και επιτελεία). Γι' αυτό, εμείς, ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ, απευθυνόμαστε στη βάση και τις κορυφές όλων των κοινωνικών και πολιτικών ρευμάτων του αγώνα και σε όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς για κοινή δράση, στο μαζικό κίνημα και στα μέτωπα της περιόδου (με όρους ισοτιμίας και σεβασμό στις απόψεις, με βάση τα κεκτημένα του κινήματος), που θα κινείται στην παρακάτω πολιτική κατεύθυνση :

Όχι στη νέα δανειακή σύμβαση, στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και στο νέο, αγριότερο Μνημόνιο διαρκείας. Αγώνας για να φύγει η μαύρη μνημονιακή συγκυβέρνηση, η Τρόϊκα, η εποπτεία και κάθε διαχειριστής της επίθεσης. Στάση πληρωμών στους δανειστές - τοκογλύφους και διαγραφή του χρέους σε αυτούς. Προστασία της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Έξοδος από το ευρώ και την ΟΝΕ, ρήξη και αποδέσμευση από την Ε.Ε., το ΔΝΤ και το ΝΑΤΟ. Εθνικοποίηση τραπεζών και στρατηγικών επιχειρήσεων, χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο.

Ριζική αναδιανομή του πλούτου υπέρ του εργατικού εισοδήματος σε βάρος των κερδών. Φορολόγηση του κεφαλαίου και της εκκλησίας. Ριζική μείωση των στρατιωτικών δαπανών και εξοπλισμών. Όχι στη ΝΑΤΟποίηση του Αιγαίου, εφαρμογή του διεθνούς δικαίου.

Στήριξη, ενίσχυση και συντονισμός των απεργιακών επιτροπών και των επιτροπών αγώνα, που αναδεικνύονται μέσα από το απεργιακό κίνημα. Συμβολή στην ταξική αγωνιστική ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Δεύτερο: Να συμβάλουμε στο πολιτικό μέτωπο της άλλης Αριστεράς, που απαιτούν οι ανάγκες της ταξικής πάλης και η εποχή μας. Δηλαδή, στο Μέτωπο της αντικαπιταλιστικής - επαναστατικής - σύγχρονα κομμουνιστικής Αριστεράς, που η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελεί σημαντικό πρώτο βήμα του, κατάκτηση, προώθηση, πρόπλάσμα του.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλει στο Μέτωπο αυτό πολύπλευρα: Με το βάθεμα του πολιτικού - προγραμματικού κεκτημένου της, με την αυτοτελή πολιτική δράση και πολιτική εξόρμησή της, με τη διεύρυνσή της (με οργανώσεις και αγωνιστές), με την ανώτερη δημοκρατική οργάνωση και λειτουργία της, με τις μετωπικές πολιτικές πρωτοβουλίες της, με περιεχόμενο αντικυβερνητικό, αντιΕΕ, αντικαπιταλιστικό - αντιϊμπεριαλιστικό (όπως π.χ. η Πρωτοβουλία κατά Ευρώ - ΕΕ).

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όπως αποφάσισε η Πρώτη Συνδιάσκεψή της (29-30/10/11), θα απευθυνθεί με μετωπική λογική και θα αναλάβει πολιτικές πρωτοβουλίες, με στόχο να οικοδομηθεί μια μετωπική αντικαπιταλιστική Αριστερά της ανατροπής, με βάση το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πολιτικό πρόγραμμα που απαιτεί η εποχή μας. Η μετωπική αυτή κατεύθυνση είναι σε ρήξη με τις διάφορες λογικές μετώπων που σήμερα προτείνονται (πατριωτικό, αντι-νεοφιλελεύθερο, αντι-μνημονιακό κ.ά.).

Τρίτο: Να συμβάλουμε στο θεωρητικό μέτωπο, στο διάλογο μπροστά στους εργαζόμενους, στην επίπονη θεωρητική προσπάθεια για την κατάκτηση και την επαναθεμελίωση του σύγχρονου επαναστατικού κομμουνιστικού προγράμματος της εποχής μας.

Ανάγκη, που υπογραμμίζεται αφενός αρνητικά. Από τη βαρβαρότητα και βιαιότητα της σημερινής επίθεσης, ακριβώς λόγω της απουσίας συγκροτημένου, συνολικού, ανατρεπτικού «αντίπαλου δέους». Επίθεση που δεν ανατρέπεται ούτε με τη «γραμμή» του αριστερού συνασπισμού εξουσίας και της κυβέρνησης της Αριστεράς που θα προκύψει από εκλογές, ούτε με τη λογική της λαϊκής εξουσίας στο έδαφος του καπιταλισμού (χωρίς επανάσταση). Ούτε πολύ περισσότερο με τις «προτάσεις» της Γαλλο-Γερμανικής Αριστεράς για «Ευρωπαϊκό Ταμείο Κοινωνικής Ανάπτυξης - Αλληλεγγύης - Οικολογίας».

Η ανάγκη όμως αυτή προβάλλει κυρίως θετικά. Σήμερα κυοφορούνται νέες υλικές προϋποθέσεις, δημιουργούνται μεγαλύτερες δυνατότητες για ένα σχετικά μαζικό εργατικό ρεύμα σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής και κομμουνιστικής προοπτικής. Που θα διεκδικεί «όλο τον πλούτο» που παράγει, αξίζει και δικαιούται ο κόσμος της εργασίας, το πανανθρώπινο «βασιλείο της Ελευθερίας», τη σύγχρονη κομμουνιστική κοινωνία. Αντίληψη, που θεμελίωσαν οι κλασικοί του Μαρξισμού. Αντίληψη, που οι Μπολσεβίκοι και ο Λένιν, με την οκτωβριανή επανάσταση, την έκαναν υπόθεση του ίδιου του εργατικού κινήματος. Αντίληψη, που δεν είχε, ούτε μπορεί να έχει σχέση με τα μεταλλαγμένα καθεστώτα του ανύπαρκτου σοσιαλισμού, όπου κυριάρχησαν τελικά η εκμετάλλευση και η καταπίεση και γι' αυτό κατέρρευσαν. Αντίληψη, που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση και με τη στρατηγική του λεγόμενου «δημοκρατικού σοσιαλισμού», που στην πράξη ήταν άρνηση του επαναστατικού δρόμου της Αριστεράς και της κομμουνιστικής προοπτικής.

Η εποχή μας είναι εποχή εκρηκτικών αντιθέσεων, πρωτόγνωρων δυσκολιών αλλά και μεγάλων, νέων δυνατοτήτων, για να απελευθερωθεί και να ευτυχήσει ο εργαζόμενος άνθρωπος, να ζήσει σε αρμονία με τη φύση, με «το ανόργανο σώμα του».

Μπορούμε να ανατρέψουμε την επίθεση, μπορούμε να νικήσουμε!

Η αισιοδοξία μας πηγάζει και την αντλούμε, από το δίκιο των εργαζομένων, από τη βαθιά πίστη στις ιδέες μας, από τις επαναστατικές υλικές δυνατότητες της εποχής μας. Παλεύουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να ανατρέψουμε την επίθεση, όχι για να εισπράξουμε εκλογικά και εκ των υστέρων από το πέρασμά της και τα συντρίμια της. Θέλουμε κόμμα και μέτωπο για το κίνημα και όχι κίνημα για το μέτωπο και για το κόμμα. **Υποτάσσουμε τα μέσα (κόμμα, μέτωπο, κίνημα) στο σκοπό που είναι η πλήρης απελευθέρωση των εργαζομένων και όχι το σκοπό στα μέσα, ακυρώνοντας έτσι το σκοπό!**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ

[Tweet](#)
